Opfølgning på Ellens T.'s fortælling

Details

Denne artikel kommer oprindeligt fra Egebjergbladet fra juni-juli 2012. Klik på dette link for at se bladet.

Alice T. der er forfatter til denne artikel fortæller:

I Egebjergbladet nr. 2 - Februar 2012 er bl.a. artiklen: Egebjerggård og Teglværket.

Da det er skrevet i 1977 - og interviewet er endnu ældre - fra 1974, kunne jeg forvente henvendelser fra mennesker, der siden da er kommet til at bo her, og som er interesseret i at vide, hvor de omtalte steder er, så her vil jeg gøre mit bedste, ud fra som jeg husker tingene.

Teglværket lå der, hvor ”Skotteparken” er i dag. Og det omtalte hus med 4 lejligheder til folk, der arbejdede på teglværket, er der stadig. Lige efter Skotteparken - i retning mod Ballerup - er der, på venstre side, en rødstensvilla, og lige bag ved den ligger dette hus.

Efter at Teglværket var lukket, var der stadig skinner og tipvogne ude på marken, og ligesom Ellen fortæller om drengene fra byen (Ballerup), der gik ud og legede med disse vogne, har vores egne drenge i 1960’erne sammen med legekammerater også kørt med dem, indtil de kom hjem og fortalte om det, og deres far gik ud for at kikke på det og fandt det for farligt.

”Hareskovhøj”. Her boede Ellen med forældre og søskende. Det lå på Skovvej, over for Egebjergvej. På side 11 i bladet ses både Hareskovhøj og Egebjerggård. Gården med jorder lå på hjørnet af Egebjergvej og Skovvej. På dette foto er nogle få træer langs vejen ved gården; de er - har jeg ladet mig fortælle - de sidste af en lang række, der gik fra Ballerup til skoven. ”Ikke mindst pinsemorgen var det en skøn tur at gå fra Ballerup og ud til skoven - og det var der mange, der gjorde”.

”Sømandsstedet” lå helt ud til Skovvej, men lidt tættere på Ballerup end Hareskovhøj og, som dette, på højre side af Skovvej, når man kommer fra Egebjerg. Det nærmeste, jeg kan komme beliggenheden, er mellem Skovledvej og Edelsmindevej; det var der stadig - ligesom de andre huse - da vi flyttede herud i 1960.

Bentes hus er her også stadigvæk. I Egebjergbladet står der, at det ligger på hjørnet af Skovvej og Egebjergvej, men sådan er det ikke i dag. Efter at Egebjerghuse blev bygget i 1979, er dets beliggenhed bag nr. 3 hus fra Skovvej, ned ad Egebjergvej, og stadig med den pittoreske gårdsplads af natursten.

Knudsminde med jorder lå lige efter kirkegården - i dag Digterparken. Det sidste, Knudsminde blev brugt til før nedrivningen, var politistation, fra 1949 - 1983. Fra 1930 til 1948 boede zarens datter Olga her med mand og 2 sønner. Efter den russiske revolution i 1917 boede familien de første år på Krim, inden de i 1920 flyttede til Olgas morfars - Chr. den 9’s - land. I 1948 flyttede hun med familien til Canada, og her døde Olga i 1960.

Reehs foretagende i Ballerup bestod af en kolonialforretning og en tømmerhandel. Huset, hvor kolonialforretningen var, er - stort set - det samme i dag; man kan endnu se - i murværket - hvordan de høje vinduer buede foroven. Det er nemt at finde huset, ved den lille lukkede vej lige over for Sydbank. Foran indgangen til: læger, tandtekniker og revisor er der en rektangulær sten med indskriften: ”Drik Reehs kaffe”.

”Baghuset”, som musikstedet m.m. hedder i dag, var Reehs baghus, hvor folk før i tiden kom med hestekøretøjer for at hente varer. Da vi kom til Egebjerg, var det fra baghuset, der blev kørt koks ud til vores fyr, og som jeg husker det, var det også her, de havde ting som havemøbler og forskelligt andet, der kunne være brug for i haven.

Før i tiden strakte tømmerpladsen, med bygningsmaterialer til lokalbefolkningen, sig fra Hold-an-vej - Rådhusvej og til Stationsvej. Tømmerpladsen lå der også i begyndelsen af 1960’erne.

Men da var der forretninger: Kolonial-Vinhandel på hjørnet, dernæst: Engelsk Beklædnings Magasin og en fiskehandler, men det var i gamle, for længst nedrevne bygninger. Hvor tømmerpladsen var, er i dag parkeringspladsen bag Nordea og Super Best.

Tømmerpladsen blev i 1967 solgt til Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn. - Vil man vide mere om C. Reeh A/S, har Axel H. Pedersen skrevet et lille jubilæumshefte: 10. maj 1867 - 1967.

Den i Egebjergbladet omtalte frk. Christensen - Margrethe - og hendes to år yngre søster Karen lærte jeg først at kende, da de var ældre. Det var et par meget historisk interesserede damer, der bidrog med deres viden om det gamle Ballerup. Da jeg i 1978/79 hjalp med at samle materiale til et hæfte om Frederikssundsbanens 100 års jubilæum - fortalte Margrethe (født 1898) mig, at hun et par år, som ganske ung, dagligt havde kørt med toget til København til eksamensfrit kursus på frk. Zahles skole. Senere var hun i mange år ansat på kontor i Ballerup kommune. Margrethe var også på Ballerup station, sammen med mange andre borgere fra byen, da S-toget for første gang kørte ind på Ballerup station maj 1949.

Da vi kom til Ballerup - eller måske nogle år senere? - var den omtalte Christian Andersen Ballerup kommunes skatteinspektør. Også han var meget historisk interesseret og havde haft god mulighed for at få viden om folks gøren og laden, da det mange år tidligere - mens det endnu var overkommeligt - havde været hans job at gå fra hus til hus og hente selvangivelser, og hvis der var behov for det, var han behjælpelig med at udfylde den.

Ellens søn, der blev filminstruktør, var Knud Leif Thomsen. Det er et tilfælde, at Ellen og jeg har samme efternavn - vi er ikke i familie med hinanden. - Det var en meget positiv oplevelse for mig at besøge Ellen på Toftehaven plejehjem. Hun var meget venlig og havde - for mig at se - et lyst sind.

En af de gange, jeg besøgte hende, gik den lille pæne dame med forklæde på i køkkenet og gjorde sig nyttig, og jeg syntes, det lyste ud af hende, at hun befandt sig godt. - Når jeg interviewede folk, som havde boet her i Egebjerg, før de mange huse blev bygget - fra 1960 og frem, holdt jeg mig ved afskrivning af båndene - så vidt muligt - til det enkelte menneskes måde at udtrykke sig på i håb om, at det, sammen med det de fortalte, gav det bedste indtryk af den pågældende.

Alice T.

Last Updated: 26 December 2023

Hits: 2428